

[Poul Møller.]

det tidspunkt var den henvendt til 3 tomme stole på SF's første række — det var jo dér, talen var adresseret. Nu, da hr. Aksel Larsen er kommet tilbage, kan jeg måske tage tråden op.

Det er givet, at de, der vil have, at vi ved en negativ holdning i dag skal blive uden for Fællesskabet og ikke forsøge at følge Storbritannien, må levere os et vist bevis for, hvordan Danmark skal kunne eksistere i fremtiden, hvordan Danmark i den situation skal kunne klare sig økonomisk. Det er ikke et spørgsmål om, at vi løsriver os fra EFTA, og at EFTA så fortsætter; så eksisterer EFTA simpelt hen ikke længere. Forlader Storbritannien og måske også Norge EFTA, er EFTA ikke det, det var; så er det kun en sammenslutning af en mindre gruppe små lande, som ikke vil kunne gives os nogen rimelige udfoldelsesmuligheder.

Jeg er glad for de bemærkninger, statsministeren gjorde om det norske standpunkt; jeg tror, vi alle er glade for, at Norge vil følge her, og man skal ikke tro, at Norge, hvis Danmark tog et negativt standpunkt, ville følge os i dette negative standpunkt. Når Norge er interesseret i medlemskab af Fællesskabet, er det ikke først og fremmest af hensyn til Danmark, men selvfølgelig af hensyn til den meget store norske interesse i Storbritanniens økonomi. Vi ved alle, at der er nær sammenhæng mellem Storbritannien og Norge i økonomisk henseende, og derfor må vi se i øjnene, at det, vi står over for, hvis vi siger nej og ikke vil være med, er, at Storbritannien og Norge forlader EFTA, hvis forhandlingerne slutter resultatrigt, og at vi altså står tilbage alene med svenske, portugisiske, østrigske og schweiziske makker inden for EFTA.

Jeg skal ikke komme ind på mange tal; men det er dog i hvert fald en kendsgerning, at kommer der en ydre toldmur, som også omfatter Storbritannien og Norge, omkring Fællesskabet, vil dansk industrieksport

efter det såkaldte aritmetiske gennemsnit blive belastet på 40-50 pct. af sin eksport, og for landbrugseksportens vedkommende vil det betyde, at den med de europæiske landbrugsplaner, der tilsigter selvforsyning af Europa og i så fald også af Storbritannien, vil blive ramt på fire femtedele af sin eksport; 80 pct. af landbrugseksporten går til de områder, der her er tale om. Vor økonomiske udvikling ville simpelt hen gå i stå, hvis vi blev udenfor. Landbrugseksporten ville blive ramt af slusepriser og importafgifter, industrien ville blive ramt af høje ydre toldsatser, og ingen andel ville vi kunne få i fremtiden i det stigende europæiske marked. Vi står kun ved indledningen til økonomisk fællesskab i Europa, men vi har set for landbrugseksportens vedkommende, hvilke store vanskeligheder det allerede har givet vort landbrugserhverv, vor produktion og vor eksport til Fællesskabet. Derfor må vi betragte det som givet, at der ikke blot er tale om status quo, men også om, hvorvidt vi vil have andel i den stigende velstand, som udvikles i Europa, og som også Storbritannien søger at få andel i.

Man kan så stille det spørgsmål, om der kan findes en anden løsning. Andre ærede ordførere har været inde på det, men jeg skal også gøre nogle bemærkninger om det. Jeg er enig i det, der er blevet sagt om Norden. Norden vil ikke kunne give os mulighed for f. eks. placering af vor dygtige intelligens i det forskningsmæssige arbejde; det vil ikke give os tilstrækkelig mulighed for at udvikle os selvstændigt forskningsmæssigt. Norden vil ikke give os økonomiske livsudfoldelsesmuligheder. De nordiske lande kan ikke købe Danmarks landbrugsprodukter og være eneaftagere heraf. De nordiske lande vil ikke kunne modtage hele vor voksende industrieksport, og de nordiske lande vil selvfølgelig heller ikke været et tilstrækkeligt marked for Sveriges meget store industriproduktion. Det er derfor helt rigtigt, som det er blevet sagt